

عنوان مقاله:

بررسی میزان بازوفیل ها (از فاکتورهای سیستم ایمنی بدن) در کاراته کاران مرد نخبه و آماتور ایرانی و غیرورزشکاران

محل انتشار:

سومین کنگره ملی دستاوردهای علوم ورزشی و سلامت (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

محمد رضا باتوانی - هیات علمی، مرکز تربیت بدنی، دانشگاه صنعتی اصفهان، ایران، اصفهان

سینا صالحی سیچانی - دانشجوی کارشناسی، دانشکده مکانیک، دانشگاه صنعتی اصفهان، ایران، اصفهان

محمد مهدی لندران اصفهانی - دانشجوی کارشناسی، دانشکده مکانیک، دانشگاه صنعتی اصفهان، ایران، اصفهان

معین امیدقائمی - دانشجوی کارشناسی، دانشکده مکانیک، دانشگاه صنعتی اصفهان، ایران، اصفهان

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف: ایمونولوژی فعالیت ورزشی یکی از حوزه های تحقیقاتی مهم فیزیولوژی ورزشی است که به دنبال پاسخ های دستگاه ایمنی به فعالیت بدنی است، لذا هدف از انجام پژوهش حاضر بررسی میزان بازوفیل ها (از فاکتورهای سیستم ایمنی بدن) در کاراته کاران مرد نخبه و آماتور ایرانی با غیر ورزشکاران است. روش بررسی: تعداد 75 نفر مرد [میانگین \pm انحراف معیار] وزن 70 / 957 \pm 10 / 99 کیلوگرم، قد: 174 / 61 \pm 8 / 390 سانتی متر، سن: 27 / 80 \pm 9 / 842 سال در این پژوهش حضور داشتند. آزمودنی ها به صورت داوطلبانه و در دسترس انتخاب و بر اساس سطح نخبگی در کاراته، به 3 گروه نخبه (کلیه قهرمانان تیم های ملی و حائز رتبه در میادین بین المللی، آسیایی و جهانی)، آماتور (کلیه قهرمانان تیم های استانی و حائز رتبه در میادین ملی و استانی) و غیرورزشکاران (کلیه افرادی که سابقه فعالیت ورزشی نداشتند و از لحاظ قد و وزن و سن شبیه دو گروه اول بودند) تقسیم شدند. سپس همگی در ساعت 7 الی 8 صبح، بصورت ناشتا در محل آزمایشگاه تشخیصی- طبی حاضر و با رعایت مسائل بهداشتی توسط تکنسین آزمایشگاه به میزان CC5 از خون وریدی بازویی آزمودنی ها بصورت نشسته در لوله های حاوی ماده ضد انعقادی EDTA جمع آوری و بصورت کاملا بلائیند برای تعیین میزان بازوفیل ها سانتریفیوژ شدند. از آزمون آنالیز واریانس (ANOVA) برای بررسی تفاوت گروه های مختلف با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه 21 استفاده شد. سطح معناداری نیز در سطح $P < 0 / 05$ در نظر گرفته شد. یافته ها: نتایج آزمون آنوای عاملی یک طرفه نشان داد که میزان متوسط بازوفیل ها [میانگین \pm انحراف معیار] در مردان نخبه 0 / 01 \pm 0 / 02 ؛ آماتور؛ 0 / 03 \pm 0 / 04 و غیرورزشکاران؛ 15 / 23 \pm 0 / 38F = ، 000 / 0 = P / 666 بود (تفاوت ها بین گروه ها معنی داری بین گروه های بازوفیل های گروه های نخبه و آماتور با غیرورزشکاران وجود داشت) (P = 0 / 000) (اما بین گروه های ورزشکاران نخبه و آماتور وجود نداشت) (P = 0 / 394) . بحث و نتیجه گیری: با توجه به نتایج پژوهش حاضر می توان گفت که احتمالا تداوم در ورزش کاراته به عنوان الگویی از سرکوب پاسخ دستگاه ایمنی (فاکتور بازوفیل) است که نشان از اهمیت درمان آن توسط قهرمانان دارد.

کلمات کلیدی:

بازوفیل ها، کاراته، نخبه، آماتور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/979385>

